

MELLÉKLETTEL

MEZŐI KÖNYVTÁR
KAPOSVÁR

KOLTAI ÉVA rajza

**DORMOGÓ
DÖMÖTŐR**

XXVII. évf. 10. szám. 1983. október. Ára: 4,50 Ft

MADAR ESZTER rajza

Pergel Attila elmesélte, milyen sok rajzot és levelet kapott tőletek. Sajnos, hamar belefárad az írásba, így nem válaszolhat mindenkinek. Ezt a virágcsokrot nektek küldi, és köszöni, hogy felvidítottátok!

Nemcsak Attila örül, vesén segítettetek.

HOL SZERETNÉL LAKNI? című pályázatunkra változatos tervek érkeztek. Bemutatjuk a jutalmazott munkákat:

STOFIRA KRISZTIÁN
8 éves, Budakalász

HEGYI RÓBERT, 7 és fél éves, Mezőtúr

Ügyesen felismertétek, hogy a három hajó közül a motorcsónak a leggyorsabb. Szerencsés nyerteseink:

Czeizler Tamás, Dénes Eszter, Dudds Dalma, Gréczi Orsolya, Hegedűs Anna, Jankovics Boglárka, Kereszty Orsolya, Nagy Edina, Stépán Rita, Budapest — Balatinecz Anita, Nagyatád — Balogh Károly, Zalaegerszeg — Bertalan László, Vámospércs — Bihari László, Debrecen — Eigner Dóra, Paks — Esztergályos Violetta, Celldömölk — Fritz Mónika, Szigetszentmiklós — Honti József és Miklós, Szekszárd — Kobza Renáta, Miskolc — Kollár Tünde, Martfű — Kovács Katalin, Veszprém — Lovász Erzsébet, Sopron — Patyi Szilvia, Érdliget — Pozsár Péter, Csongrád — Styevkó János, Mizserfa — Surdnyi Zsolt, Kóny — Szabó Ágota, Jászárokszállás — Szulima Viktor, Udvari Krisztina, Szovjetunió — Urbán Diána, Pécs — Varga Mónika, Balassagyarmat — Vas Zoltán László, Szegvár.

hanem én is, mert szí-

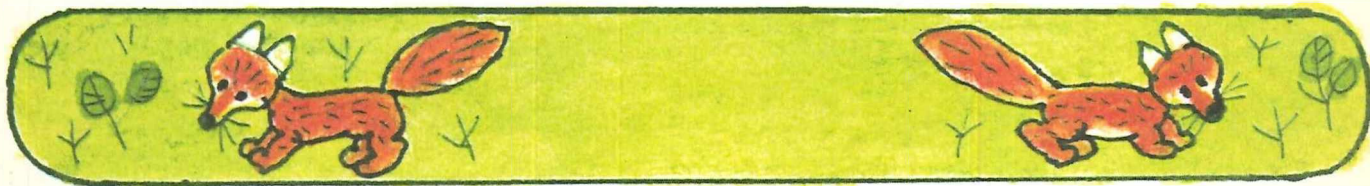
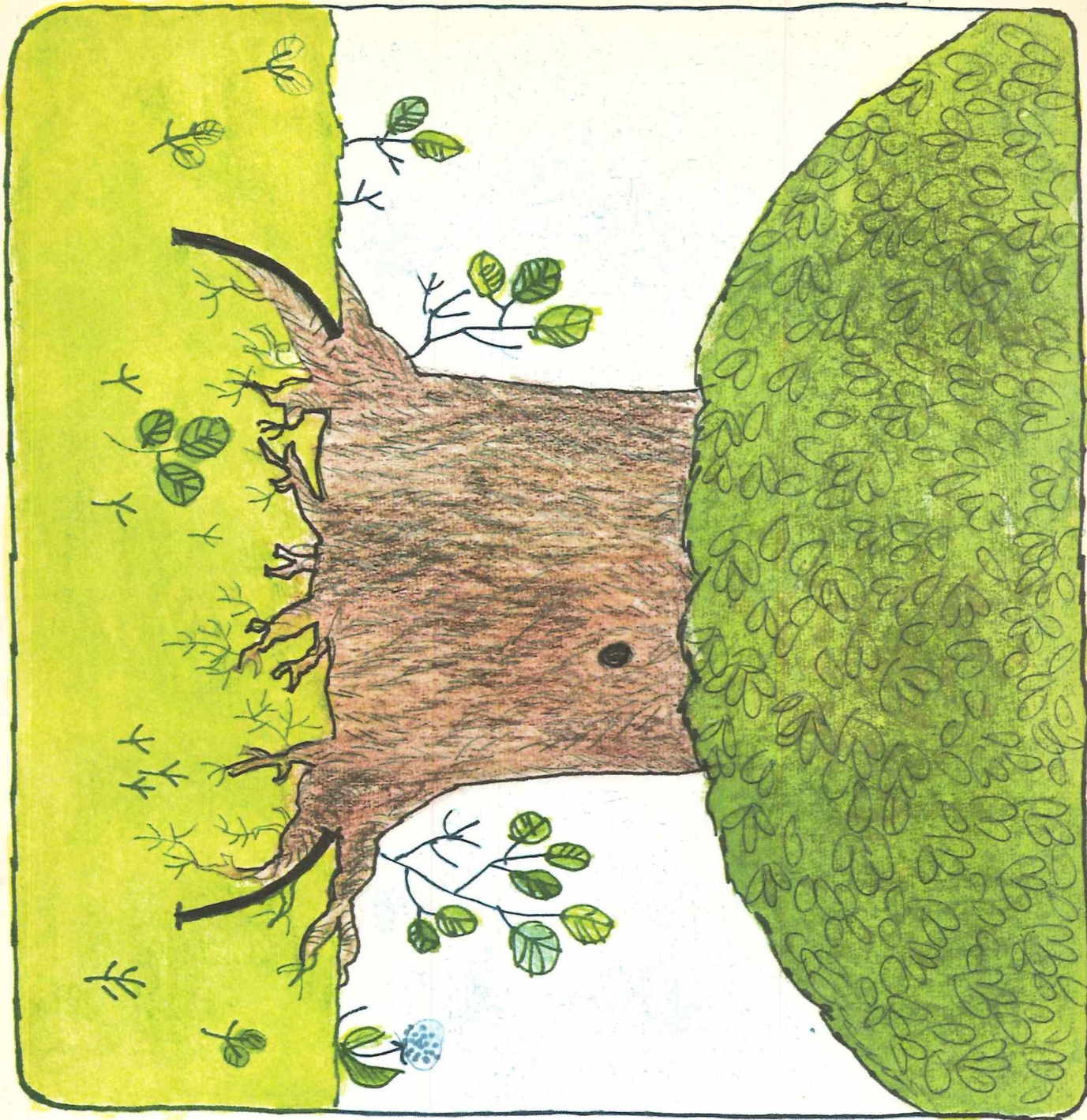
DRÁB KÁROLY
4 és fél éves, Mogyoród

OLLMANN ANASZTÁZIA
6 éves, Pécs

SEBŐ BÉLA
5 és fél éves, Kazincbarcika

„Keringet a róka...”

Augusztusi számunkban olvashattátok, hogy a rókalyuknak mindig két bejárata van. Itt láthatjátok a rókavárat; a rókafiak kikukucsálhatnak a nyílásokon. Ha nem jön a vadász, kimerészkedhetnek egy kis sétára. Később, ha megnőttek, könnyebben menekülhetnek a két lyuk segítségével ellenségeik elől.

Vágj hasítékot a fa tövében a vastag vonalak mentén, aztán vágd körül a zöld csíkot, amelyiken a kis rókák vannak! Fűzd a csík két végét hátulról egy-egy hasítékba! Fogd meg a csík közepét az egyik kezeddal, és mozgasd a rókákat kedved szerint!

K. M.

BABITS MIHÁLY:

Csak egy kis méhe...

De jó ébredni fehér falak közt
madárszóra,
ahogyan engem márma költött
a hajnalóra.

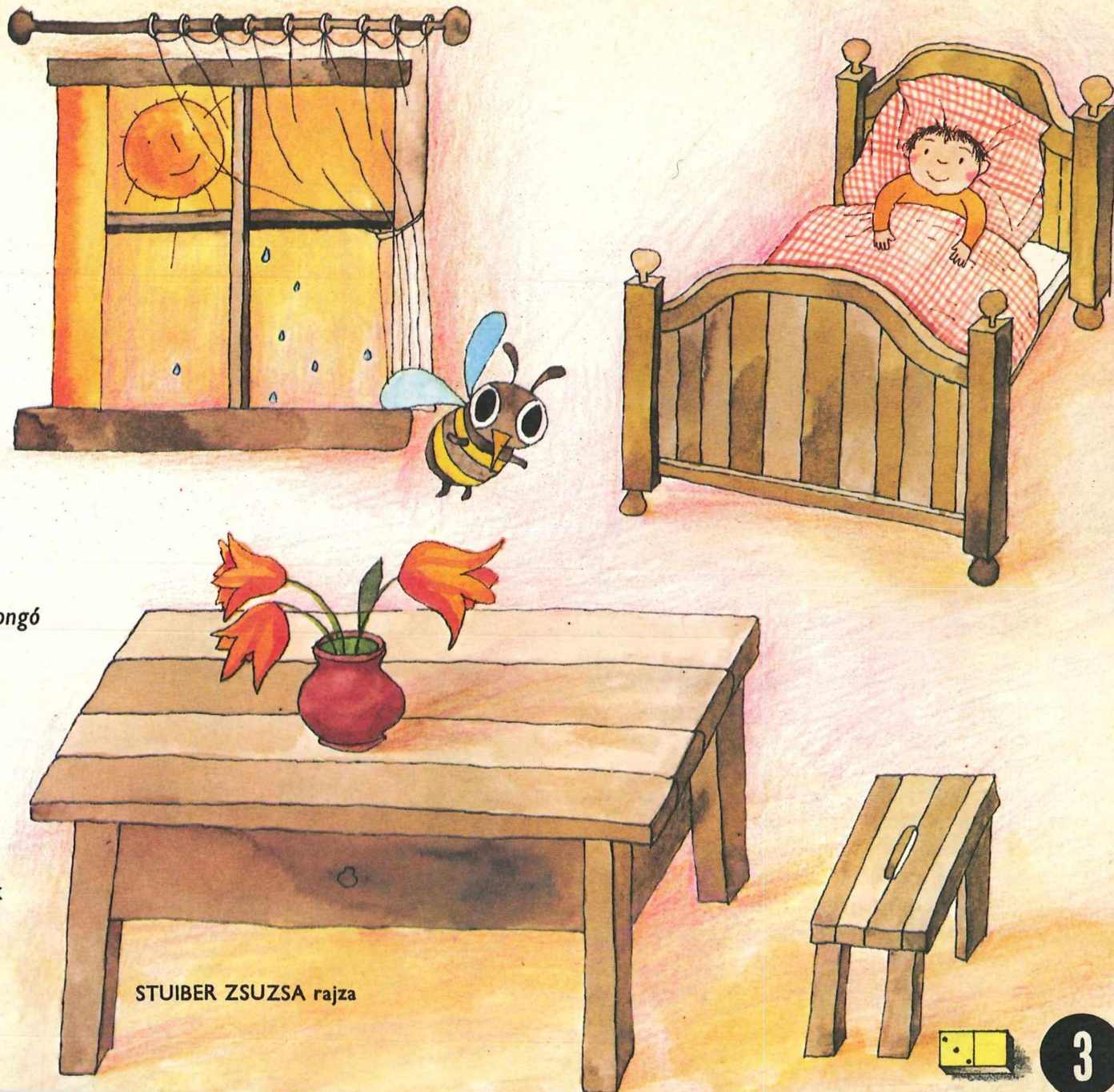
Nap néni oly szelíden mosolygott
az ablakra,
éji viharok könnyes emlékét
szárogatva.

De mint egy morcan kedélyes bátya
vastag hangja,
mordult be kintről az öregtemplom
morc harangja.

Egy kis méh meg beszorult valahogy
a szobába
s az egész szoba most zeng, mint egy zsongó
zeneláda.

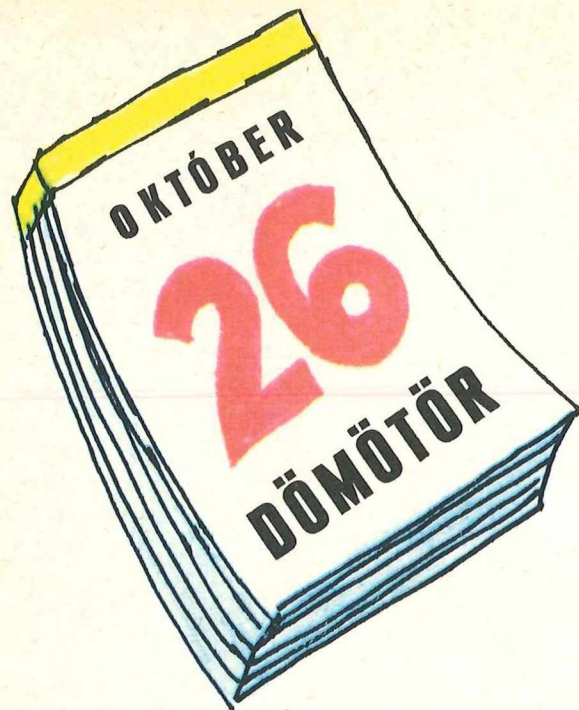
Szeretnék sírni: olyan szép minden!
Korholj, bátya:
mért veszett bangó figyelmem annyi
csúnyaságra?!

Mosolyogj, néne! Csak egy kis méhe
szállt lelkembe
s újra zeng lelkem — zsong, mintha örök
hangszer lenne.

STUIBER ZSUZSA rajza

Dörmögő névnapján minden évben sok üdvözlő képeslapot hoz a postás a gyerekektől. Bizonyára Te is gondolsz ilyenkor Dörmi apóra.

De vajon tudod-e, ki írta le először Dörmögő Dömötör nevét? Eláruljuk: Sebők Zsigmond író, újságíró. Az ő képzeletében jelent meg először a kedves, öreg, zsörtölődő Mackó alakja. Régen volt ez, valamikor nagymamád édesanyjának gyermekkorában. Sebők Zsigmond választotta (talán a naptárból?) a sok-sok név közül a medvedörmögéshez hasonló Dömötör nevet; így lett örökké zsörtölődő, kedvesen dörmögő macsófigurája, Dörmögő Dömötör. Dédike bizonyára emlékszik még Mackó úr és Dörmögő Dömötör kalandjaira.

Sebők Zsigmond nagyon sok könyvet írt a

gyerekeknek, köztük a Dörmögő Dömötör az országban címűt is. Ez a könyv volt a Dörmögő kalandok kezdete; több folytatás is követte. A mi folyóiratunk címe is Dörmögő Dömötör lett.

Dömötör napon nemcsak a mi Dörmögőnkre, hanem az egykori Mackó úrra és szerzőjére, Sebők Zsigmondra is emlékezünk.

Első mackótörténeteik közül meséljük el a Mackó úr a kiállításon című írás részletét. A történet előzménye: Mackó úr harmadszor látogat otthonából, a magas hegyek közül Budapestre. Szeretné megnézni a magyarok honfoglalásának ezredik évfordulója alkalmából rendezett kiállítást, és nagyon megcsodálja a földalatti villamost. Még sohasem látott ilyet. Erről szól a történet, hallgasd figyelmesen!

Részlet SEBŐK ZSIGMOND:

Mackó úr

...az Andrássy útnál Mackó úr egy házikót vett észre, a házikón ezt a fölírást:

FÖLDALATTI VILLAMOS VASÚT

Mackó úr megállott.

— Hát ez mi a szösz? — dörmögte. — Földalatti vasút? Erről én nem hallottam semmit, mikor Budapesten jártam.

a kiállításon

című írásából

Benézett a házikóba, hát egy mélységbe vezető lépcsőt látott ott. A sötétben lámpák világoltak.

— Miféle lyuk lehet ez? — tűnődött.

Megszólított egy arra menőt, illendően megemelve a nemzeti pántlikás kalapját.

— Kérem szépen, ha meg nem sértem, micsoda házikó ez?

— Ez a földalatti villamos háza.

— És micsoda lyuk az ott a házikóban?

— Az a lejáró a föld alá.

— Hát aztán kik járnak le a föld alá?

— Azok, akik a kiállításra akarnak eljutni a földalatti kocsin.

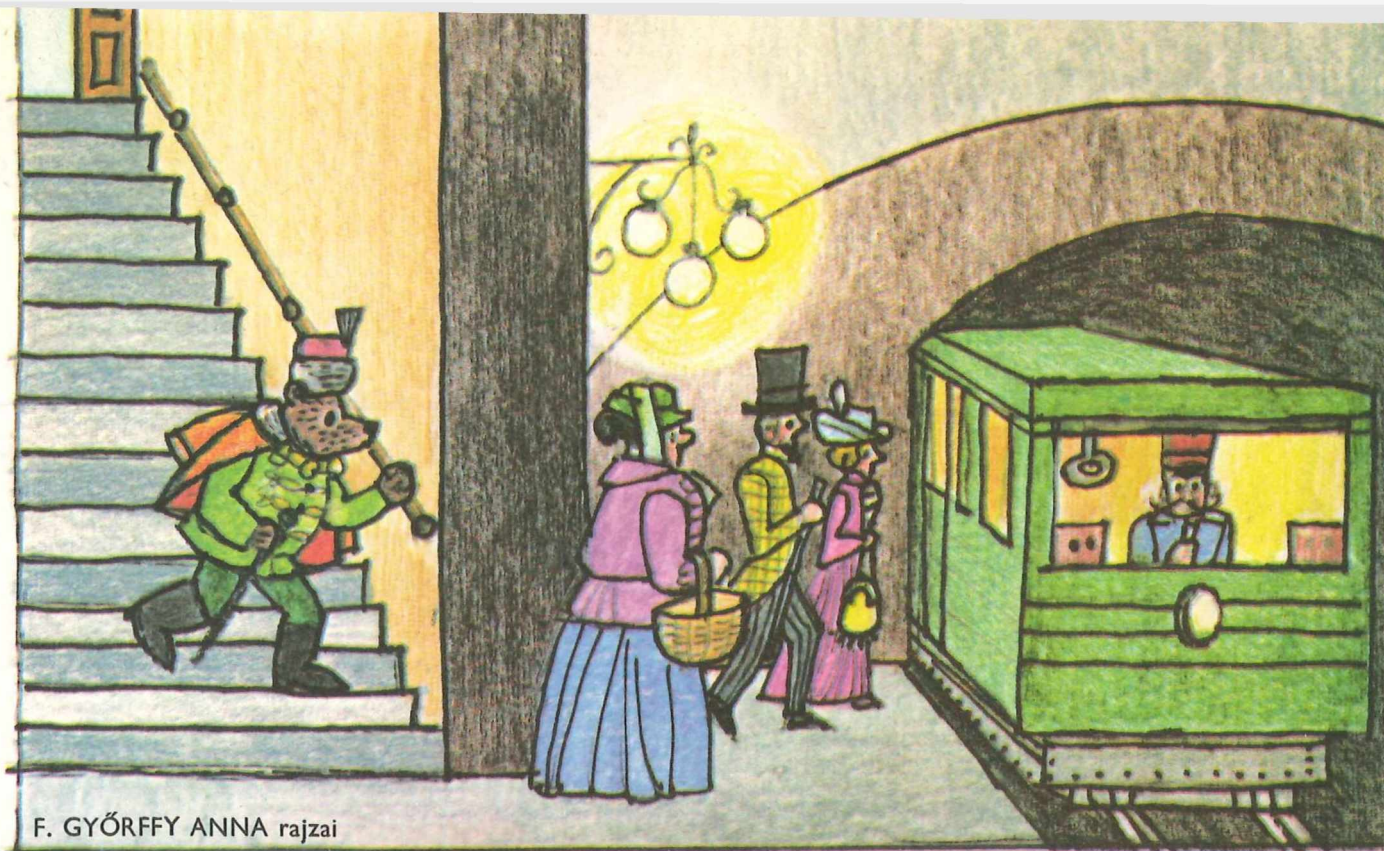
— Hol megy az a kocsi?

— A föld alatt megy.

Mackó úrnak tátva maradt a szája a bámulattól.

— Hallja az úr, megálljon egy kicsit az úr! — kiáltott ravasz, gyanakodó ábrázattal. — Hát az úr azt mondja, hogy én itt lemegyek ebbe a lyukba... itt ebbe a sötét lyukba, ugye?

— Ebbe, ebbe — felelt türelmetlenkedve az úr.

F. GYÓRFFY ANNA rajzai

— A lyuk végén beleülök egy kocsiba?

— Úgy van.

— És velem a kocsi a föld alatt fog futni?

— Igen, a föld alatt.

Mackó úr egyre ravaszabban mosolygott, úgy kérdezte:

— Aztán a kocsi velem a kiállításban búvik ki a lyukból?

— Ott, igen, a kiállítás kapujánál.

— Egészen a kapunál?

— Ott hát.

Mackó úr egyet legyintett a mancsával a budapesti úr felé.

— Ejnye, de figurás az úr!

— Miért?

— Mert így lóvá akar tenni... de engem nem könnyű ám rászedni, mert jártam én már Budapesten — kukk!...

*

Mit gondolsz, mit szólna most Mackó úr a sebesen haladó Metróhoz? A mozgólépcsőhöz? Talán rá sem merne állni.

Mi leszek?

Ha megnövök egészen nagyra,
mert most még csak félig nőttem,
pilóta leszek.

Megyek a repülőiskolába.
Az lehet a legjobb,
mindig repülni.
A repülőiskola a levegőben
szálldogál velünk,
mi berregünk
és a madaraknak integetünk.

CSORBA PIROSKA:

Peti

A torokgyulladás

Anya elvitt a doktor nénihez,
s most van egy jó kis torokgyulladásom.
A betegségben az a jó,
hogy anya itt ül az ágyam mellett
és harmadszor mondja a kedvenc mesém,
apa vetít és kártyázik is velem.

Eljött a nagymama is
és gesztenyepürét hozott,
Ancsa nekem adta a féltett,
fállábú babáját

és a fülembé súgta:

— Cserébe nem kérek semmi mást,
csak adjál nekem is egy kis torokgyulladást!

naplójából

A nagytakarítás

Anya a legjobban takarítást szeret játszani, olyankor kirámoljuk a szekrényeket, eltoljuk a bútorokat. Jó nagy a felfordulás, úgy látszik abból lesz a rend. Anya felmászik egy pókért a sarokba, én az asztal tetejére ülök és a tollseprővel vezényelek. Ancsa a zongora alatt az anya kalapjában főz a dobozlakó babáknak. Apa is segít, Picurkát leviszi a játszótérre. Anya megkér, hogy hajtsam össze a szőnyeget. Ancsát is behajtom. Aztán minden a helyére kerül, Ancsa visszaadja a kalapot, én a fotelba ülök és sajnálom, hogy véget ér a takarítás-játék.

A nagypapa születésnapja

Nagypapának születésnapja volt,
a nagypapa nagyon öreg,
hatvan éves.

Annyi ujj nincs is a kezemen.

Nagymama tortát sütött,
apáék új sakk-készletet vettek neki
meg ingeket,
Ancsa verset tanult, meg egy éneket.
Hogy én mit? Az titok.
Jöttek a rokonok,
felköszöntöttük nagypapát.
Égtek a gyertyák,
Ancsa énekelt,
nagyika könnyezett,
nagypapán az új nadrágja volt
s azt dörmögte: Ugyan gyerekek!

Aztán mikor már mindent megkapott
én következtem:

— Hunyja be mindenki a szemét!

Előhúztam a fekete filctollat...

...aztán...

— Kész! — mondtam —,
kinyithatjátok a szemeteket!

— Peti, hogy tehetél ilyet?

— csóválta a fejét anya...

Ettük a születésnap tortát,
kibontottuk a sakk-készletet,
Ancsa az egyik poharat összetörte.
Jókat nevettünk, én meg örültem
mert nagypapa büszkén állt a tükör előtt
és az ajándék-bajuszát pödörte.

VERESS MIKLÓS:

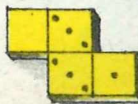
Sárkánydal

Sárkány, sárkány —
ki látott ilyet!
Föleresztem hosszú spárgán,
visszakacag arca sárgán:
buda, aki tőle megijed.

Sárkány, sárkány,
röpíti a szél.
Hogyha elszakad a spárgám,
ittmaradok sírva, árván,
a sok felnőtt hiába beszél.

Sárkány, sárkány,
várnak csillagok.
A végtelent is bejárván,
üstökös vagy fények ágán,
s a szememmel érted csillogok.

Sárkány, sárkány
fönn tavaszt ígér:
pirosan, kéken meg sárgán
tündökölni lesz szivárvány —
hozzám visszatér!

Állatkerti séták

SÓTI KLÁRA rajza

A mókus az erdők, a parkok ügyes tornász-bajnoka. Egész nap fáradhatatlanul ugrál a fák tetején, s ha megunt, akkor a fa törzsén futkos fel-alá.

Amikor leül, maga mögé emeli bozontos, szőrös farkát —, amely olyan hosszú, mint az egész teste — és okos, csillogó, fekete szemével éberén figyel mindenre maga körül. Csak a füle hegyén ágaskodó szörpamacs élénk mozgása árulja el, hogy élő állatot látunk. Ha megunja a figyelmet, egy pillanat alatt úgy eltűnik, mintha ott sem lett volna.

Igen falánk, szívesen fogyasztja a sok finom csemegét, amit az erdő kínál neki: mogorót, vadkörtét, vadcseresznyét, fenyőmagot, bükkmagot, rügyeket, fiatal hajtásokat, sőt még az énekes madarak tojásait és fiókáit sem veti meg.

A mókusnak tűhegyes fogai vannak elől, amelyek *állandóan* nőnek. Ha nem koptatná őket folyamatosan, talán még a szájából is kilógnának. Ezért a mókus gyakran akkor is rágszál, amikor nem eszik.

Nyári, vörösbarna bundáját télre mindig meleg, sűrű, szürkésbarna színűre cseréli fel.

Tudod hol van a mókus lakása? Fenn a fán. Olyan, mint a madarak fészke: nagy labdához hasonlít. Télen nemcsak mohával, hanem szőrrel is kibéleli, hogy jó meleg legyen.

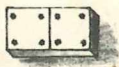
Ebben a fészekben születnek meg májusra a kis szőrtelen, csukott szemű mókusfiak:

UZONYI PÁL:
Mókuska

Tölgyfa
Tövén,
Hársfa
Hegyén;
Fürge
Mókus
Futkorász...
Ugrik,
Repül
Fáról,
Fára;
Ő az
Erdő
Légtornásza
Senki
Más...

hatan-nyolcan. Akkorák, mint egy-egy kis-egér. Sokáig tehetetlenek; csupán a mókus-mama tején élnek. Csak akkor szabad a mókusfiaknak előjönniük, ha már kinőtt a szőrük, és önállóan is vissza tudnak mászni a helyükre.

Ezután következik a szigorú mókusiskola, ahol meg kell tanulniuk, hogy mi az, amit megehetnek, és mi az, amit csak rágni szabad. Megtanulják, hogyan kell az egyik ágról a másikra, szinte repülve átugrani (ezért hívják a mókust Erdélyben kalimpászmadár-

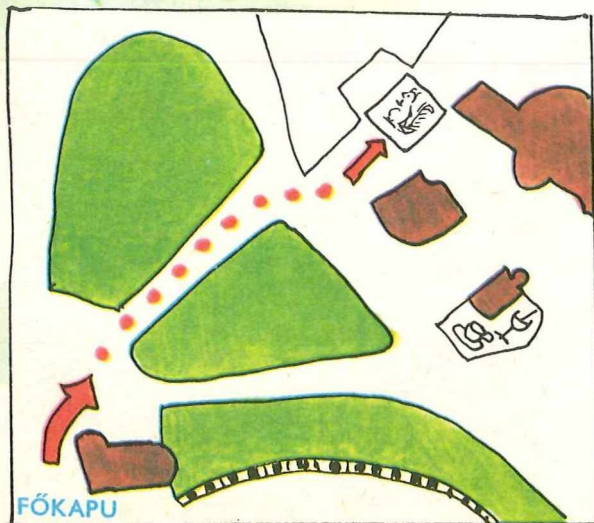

nak), villámgyorsan futni és pillanatok alatt eltűnni a lombok között. Mert a mókus kecsesen szép és gyors mozgása nem cifra parádézás, hanem edzés, sport, amit azért kell gyakorolnia, hogy időben el tudjon bújni, futni, menekülni az ellenségei elől. Ez fontos, mert a mókusnak sok ellensége van, pl. a róka, a vadmacska, és az összes ragadozó madár.

Régen az ember is az ellenségei közé tartozott, mert bundájáért kíméletlenül vadászta, sőt néhol még a húsát is megették. Az ember ma védi a mókust, ezért már nem is fél tőlünk. Egyes parkokban olyan szelíd mókusok élnek, amelyek az ember kezéből is elfogadják a mogyorót és a diót.

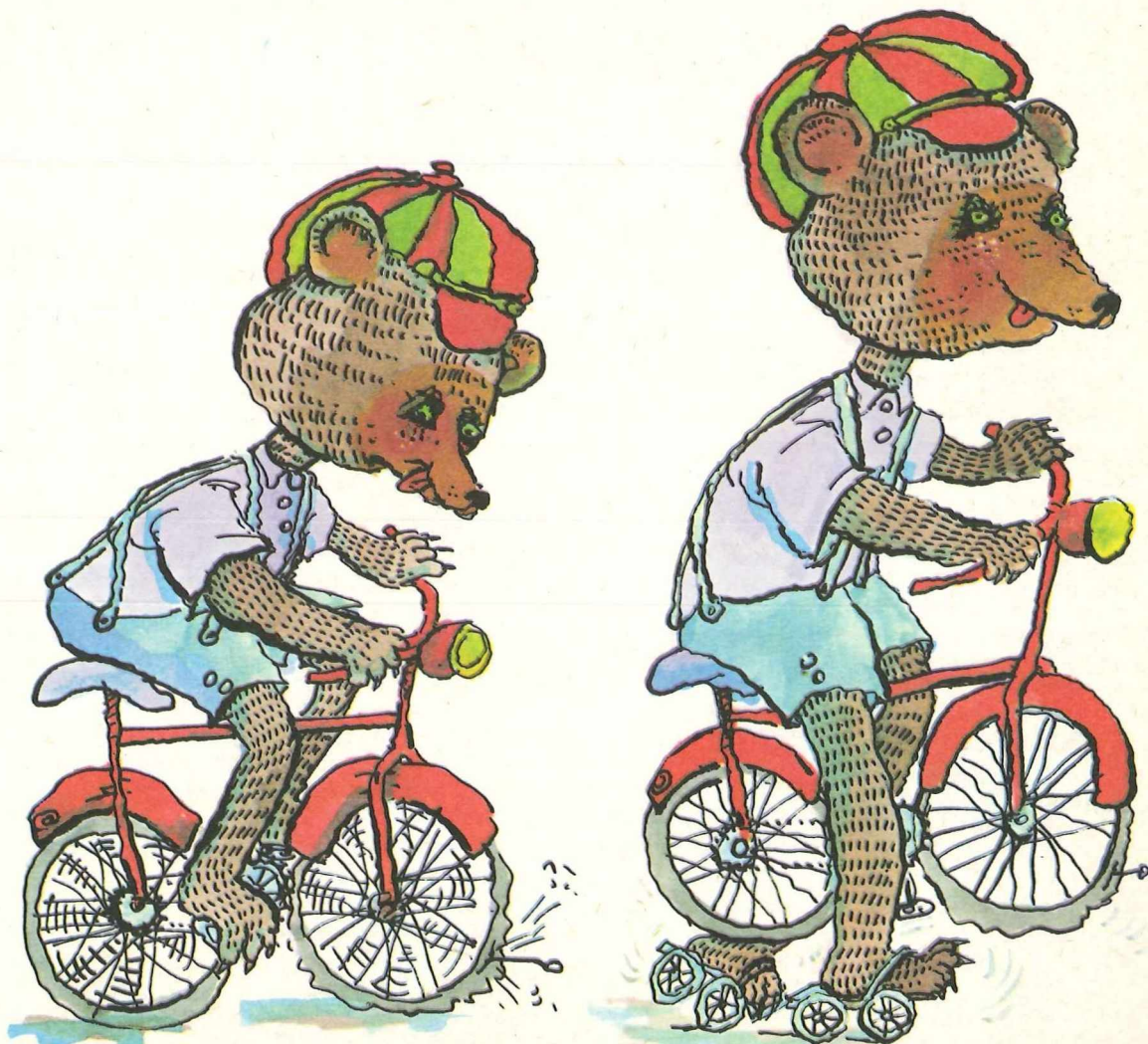
Ha az erdőben sétálsz, figyeld a fákat: hát-ha látsz valahol mókust!

SZIDNAINÉ DR. CSETE ÁGNES

DALLOS JENŐ tréfa

BUNDÁS... és a defekt

EGY SZOKNYA TÖRTÉNETE,

— Már alig vártam a szabad szombatot! Megyünk az Állatkertbe! Mama nem értette miért izgulok, hiszen a nyáron annyit voltunk ott, hogy akár meg is unhattam volna. De nem untam meg. Én soha nem tudnám megenni az állatokat, annyira szeretem őket!

Hiába határoztuk el az állatkerti sétát, szombaton ki se mozdulhattunk a szobából. Úgy zuhogott az eső, hogy ahhoz képest a fölöttünk lakó Kovács néni muskátli locsolása kismiska. Pedig ha ő locsol, úszik ám az erkélyünk!

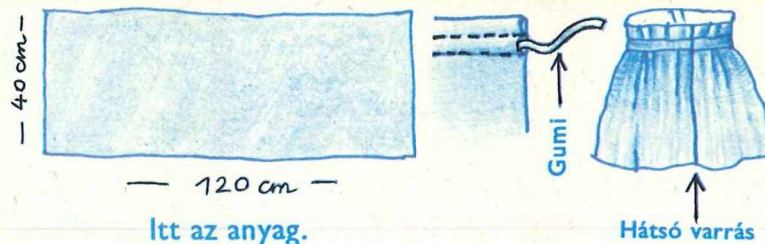
— Legalább megvarrom a szoknyádat. Hetek óta készülök rá — mondta Mama.

— Jaj! — ezt én mondtam. Nem szeretem, ha a mamám varr. Mindig ideges varrás közben, mert nem tudja sikerül-e a ruha. Ilyenkor mindig valami titokzatos szabásmintával bajlódik; rajzol, szab, csattog az ollóval, se lát, se hall. Én meg unatkozom.

— Jaj! — mondtam mégegyszer, de többet nem szóltam, hiszen Mama úgy örül, ha végre valahára mégis elkészül a ruha. Meg én is örülök a szép holminak.

Fogtam a divatlapjait, odatettem Mama elé, és sóhajtván indultam a gyerekszobába. Mama elnevette magát. Kitalálta, mit gondolok.

— El ne menj! — mondta. — Ma együtt varrunk. Nem kell divatlap! Nézd csak, ilyen szoknyát készítettünk! Lerajzolom:

Amíg elkészülök a gumiházzal, addig te ezekre a színes anyagokra rajzold rá a kedvenc állataidat. Emlékeztetőül vedd elő a nyári, állatkerti rajzaidat! Itt egy puha ceruza, ezzel dolgozz!

Tevét, elefántot és zsiráfot rajzoltam. Ők a kedvenceim.

Kíváncsian vártam, mi lesz ezután. Mamával együtt szépen körülvagdostuk az állatokat, és rágombostúztuk a szoknyára. Mama a varrógéphez ült, és én néztem, hogyan cikcakkolja körül őket. Hamar elkészült. Akkor színes fonalakat, gyöngyöket kerestünk a varródobozban, és szemeket, farkakat, körmököt varrtunk az állatoknak. Én is öltögettem! A szoknya derekába teljesen egyedül fűztem be a gumit. Amikor Mama összevarrta a szoknyát és felszegte az alját, bele-

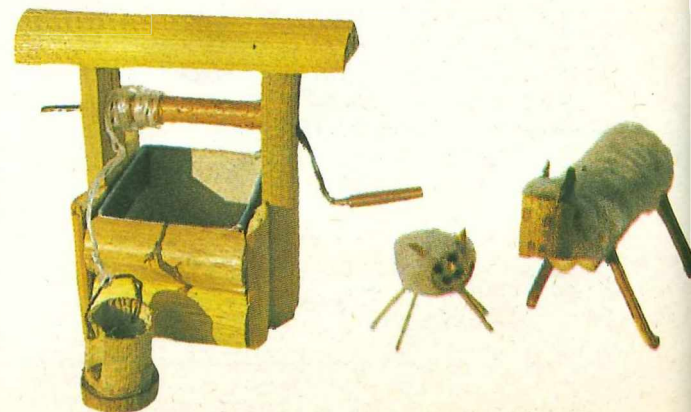
Kincsesládánk titkai

„Kedves Dörmögő! Én is készítettem a kincsesládába játékot a mamám segítségével. A mamám kislánykorában édesapjától tanult izikből (száraz kukoricaszárból) játékot készíteni. PAPP JÓZSIKA, 6 éves”

Gyerekek! Szedjétek kukoricaszárat! (Most nem nehéz!) Ha apa vagy anya segít, ti is elkészíthetitek ezeket az érdekes játékokat. De egyedül nem használhattok kést, mert veszélyes!

A kút alja egy papírdoboz. Ezt ragasszátok körül félbevágott szárdarabokkal! A két szélére, két hosszút állítsatok, erre kerül a tető. Egy kis botot szúrunk át a két tartószáron; rátekeredhet a vödör madzagja. Az alul lyukas kutat egy pohár vízre állíthatod.

A vödörnek való szárat egy csomó alatt vágjuk el. Ha a csomó az aljára kerül, nem folyik át rajta a víz. Merhetünk vele a szomszéd állatoknak. Az állatok teste és feje is kukoricaszárból készül; nyaka, lába botocskákból van.

bújtam és megpördültem a tükör előtt. Jó érzés volt! Sokkal jobb, mintha boltban vásároltuk volna a szoknyát, vagy csak Mama varrta volna egyedül.

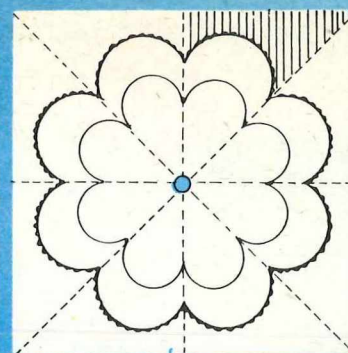
Már nem bántam az esőt, hiszen egyszer majd csak eláll! És a jövő szombaton is elmehetünk az Állatkertbe! Az új szoknyámat veszem fel! Ma is, holnap is, szombaton is!

Elmesélte BÓTA BORSI, ötéves
Feljegyezte: KOLTAI ÉVA

A vályúhoz úgy kell elvágni a kukoricaszár-darabot, hogy a két szélén csomó maradjon! A két csomó között vágjunk hasítékot, majd vájjuk ki mélyen a szár belsejét! A vályú lába is két, kis darab, félbe vágott, bemélyített szár.

HORVÁTH ZOLTÁN fotója

Névnapi uzsonnára:
Erzsikéknek, Katinkáknak!

Kérj meg egy felnőttet, hogy vágjon egy -ből ujjnyi vastag karikákat, azután pedig szeleteljen vékonyra kolbászt és uborkát. Te ezalatt

vágj kockákat ruha sajtból, vajazzd meg a kiflikarikákat és tegyél mindegyikre uborkát, arra pedig vagy kockát, vagy karikát. Szúrj át minden falatot 1-1 Róni szállal, a végükre húzz papír virágot! Színezd ki tetszés szerint mindkét oldalán és helyezd a tálcra a feldisztított falatokat! Édességgel is kínálj meg vendégeidet!

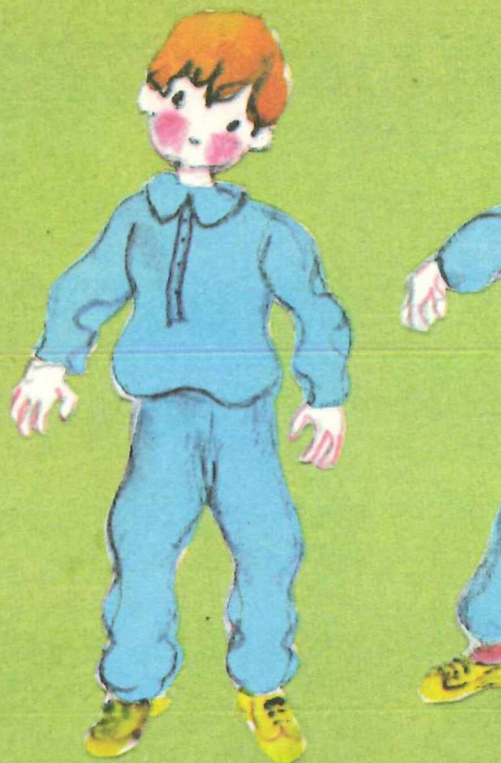
Egy doboz gyümölcskrémet keverj el evőkanál tört tehéntúróval. Oszd szét tányérokra, tegyél minden adag tetejére 1-2 szem gyümölcsöt, és melléje 1-2 babariskótát! Ezzel mártogat hatjátok a krémet. Jó étvágyat!

SOLYMOSI XÉNIA rajza

Rongybaba

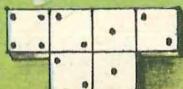
Rázzátok meg a kezeteket, meg a lábatokat lazán, úgy, mintha rongyból lenne! Ugorjatok „spárgába”: az egyik lábatok előre, a másik hátra mutasson! Ismételtgessétek néhányszor!

A kis csacsi

Térdeljetek le! Tegyétek le a kezeteket a szőnyegre, jó messzire a lábatoktól! A fejeteket egymás után többször hajtjátok előre, aztán hátra. Közben mondjátok: i-á, i-á!

EDIT NÉNI

SZÁVAY EDIT rajzai

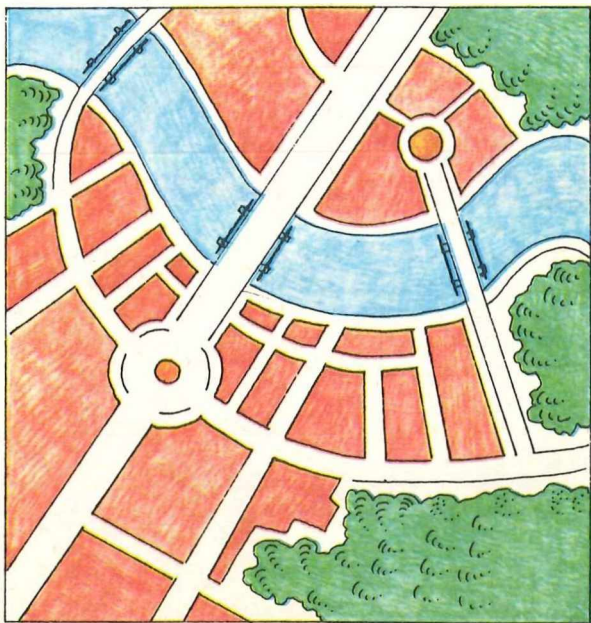

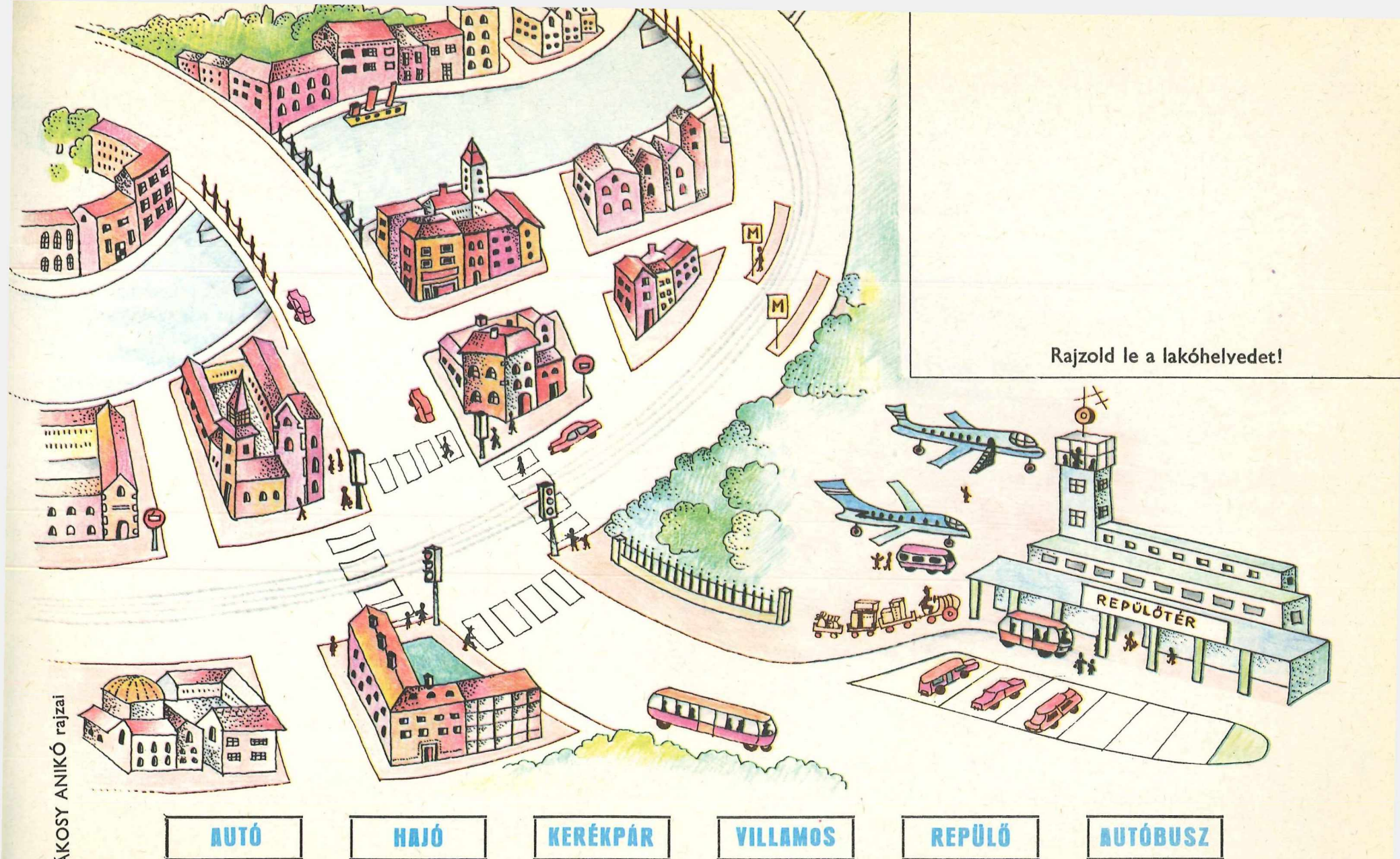
Hol közlekednek a járművek?

Ha el tudtad olvasni a járművek nevét, rajzold a képbe, hol közlekednek!

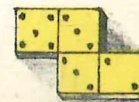
*

Figyeld meg a várostérképet! Színezd ki sárgával a leghosszabb, barnával a legrövidebb utcát!

Keress a járművek nevében értelmes szórészeket! Karikázd be őket! S. T. K.

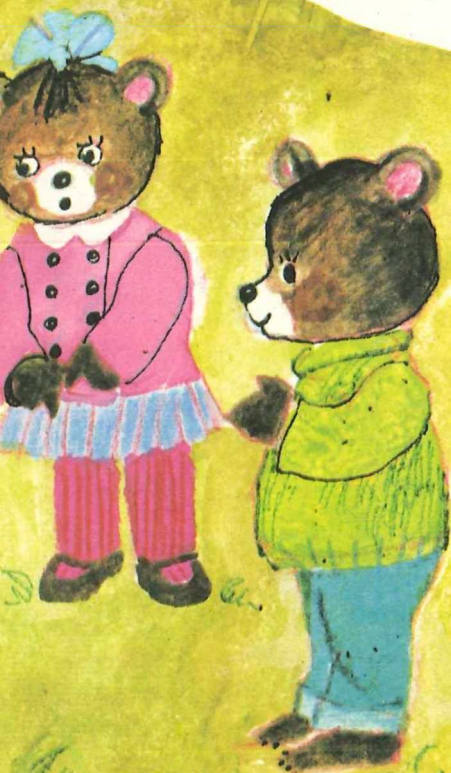
GYÁRFÁS ENDRE:

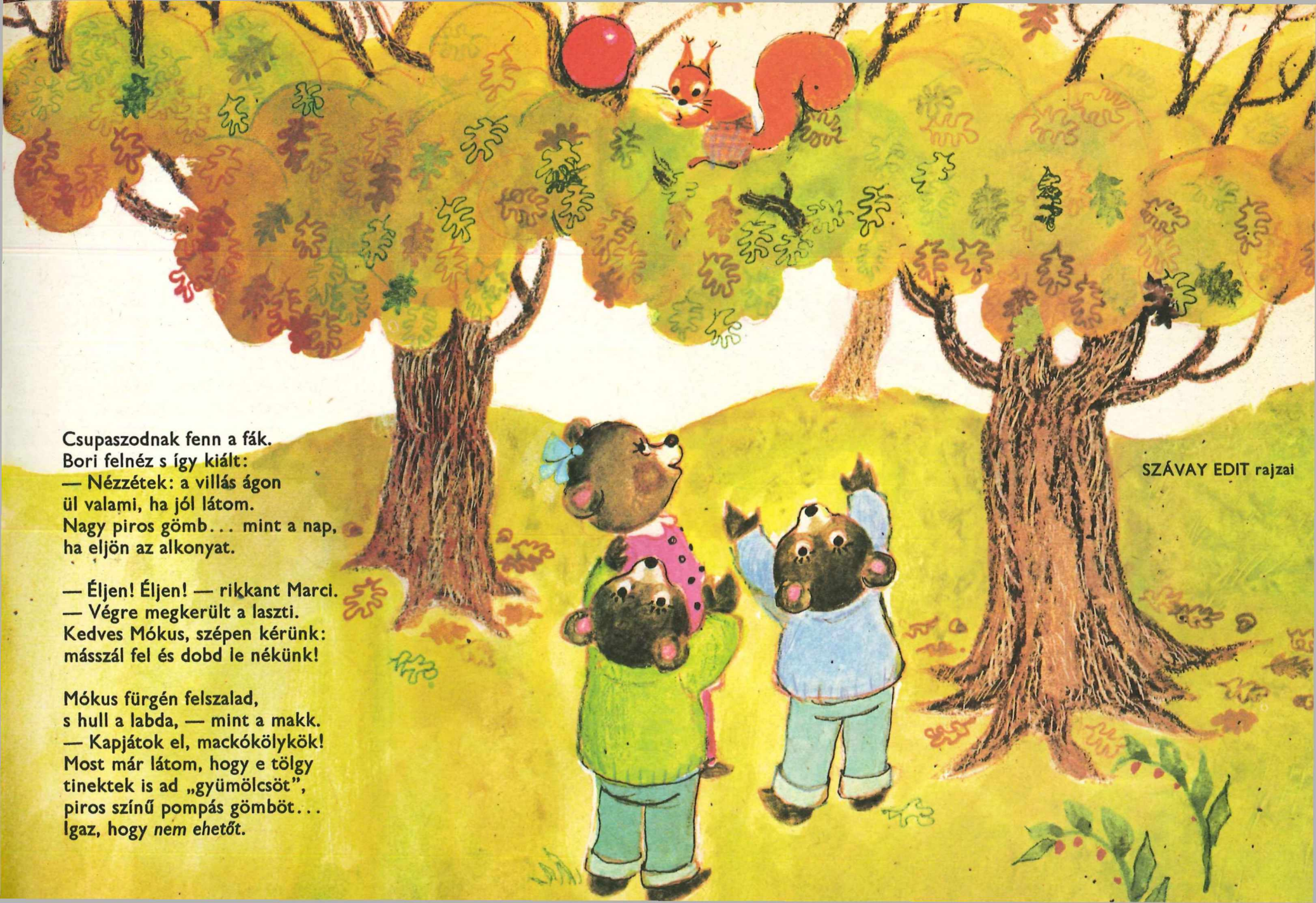
DÖRMÖGŐÉK LOMBHULLÁSKOR

— Gyümölcs hull a kedvenc fámról
— szól a Mókus nagyvidáman,
míg az öreg tölgyet nézi
a Kerekdomb oldalában.
— Nem ismerek jobb gyümölcsöt,
mint a finom, érett makkot.
Ámulhattok, mackókölykök.
A tölgytől ti mit sem kaptok.

Berci, Marci és Borika
a fa alatt töpreng éppen.
— Jó lenne, ha focizhatnánk!
Csakhogy labdánk nincs már régen.
— Úgy elrúgtad három hete
— vádolja meg öccsét Marci —,
hogy azóta keresgéljük,
s égen-földön nincs a laszti.

Valahonnan szellő támad,
megrázza a lombos fákat.
Egyik levél rozsdabarna,
a másik meg foltos, tarka.
Engednek az Ősz szavának,
vitorlázva alászállnak.
Hull, csak hull a tölgylevél,
kering, végül földet ér.

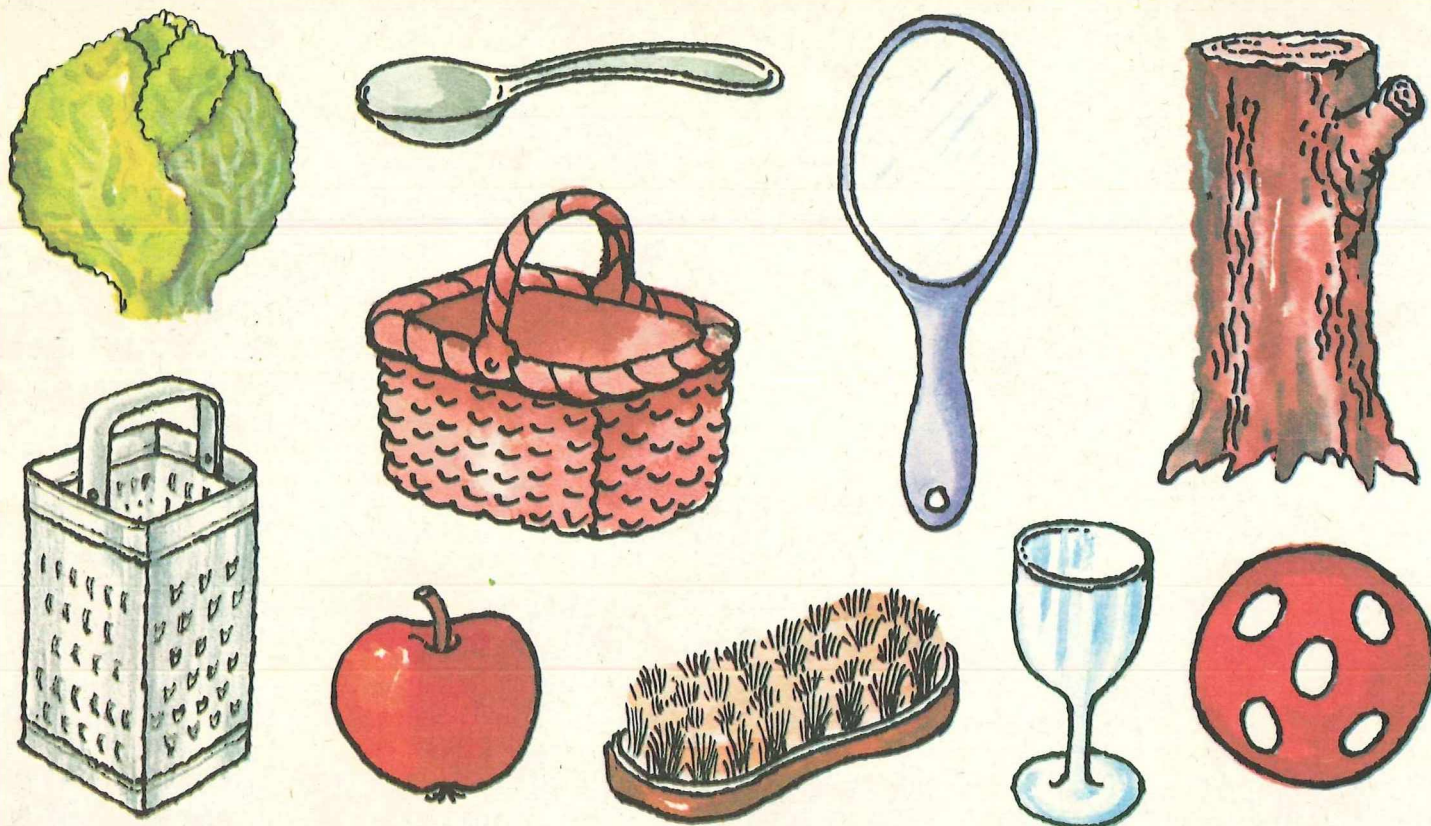

Csupaszodnak fenn a fák.
Bori felnéz s így kiált:
— Nézzétek: a villás ágon
ül valami, ha jól látom.
Nagy piros gömb... mint a nap,
ha eljön az alkonyat.

— Éljen! Éljen! — rikkant Marci.
— Végre megkerült a laszti.
Kedves Mókus, szépen kérünk:
másszál fel és dobd le nekünk!

Mókus fürgén felszalad,
s hull a labda, — mint a makk.
— Kapjátok el, mackókölykök!
Most már látom, hogy e tölgy
tinektek is ad „gyümölcsöt”,
piros színű pompás gömböt...
Igaz, hogy nem ehető.

SZÁVAY EDIT rajzai

SOMORJAI ÉVA rajza

SIMA – ÉRDES

Hunyd be a szemedet és szép, gyengéden simogass meg néhány tárgyat a szobában. Milyen a tapintásuk? Bizonyára van közöttük sima is, érdes is. Melyikből van több?

Képzeld el, milyen tapintása lehet ezeknek a tárgyaknak itt a képen! Válaszd szét gondolatban a sima és az érdes felületeket: rajzolj a lap bal oldalára, minden fehér négyzetbe egyet az itt látható sima tapintásúak közül! Ha elkészültél, vágd le az egész oszlopot, tedd borítékba, és küldd el Dörmögőnek!

K. M.

Dörmögő Dörmögő, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dörmögő szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadónév: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjesztő a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkiadó postahivataloknál, a kézbesítőkönél és a Posta Központi Hírlap Irodájánál (KH 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautóval, valamint áutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félre 27,—, egész évre 54,— Ft. 83.0905 — Kosuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

Index: 25.193

HU-ISSN 0230—1032